

Cestou polední - Vondráčková, Helena

Znám jeden kraj, voní solí a mátou,
zdaleka vítr své zvěsti přináší.
Znám jeden kraj, ten kraj procházek s tátou,
cestou polední dál se do světa můžeš dát.
Přejdeš pár říček, přivoníš k dýmu měst,
až k moři v dálce můžeš své sny nést.

Já znám kraj, kde růže má své právo růst.
Lásko má, růže, ta dýchá blízko tvých úst.
Jen, lásko, pojď blíž, pojď blíž, ještě blíž,
proč ji máš chránit, teď už znáš a víš.

Lesy pro stín, moře pro lodi štíhlé,
nížiny úrodné pro chléb tu jsou.
Ty patříš k nim dnes i pro všechny chvíle,
šťěstí oblaka vzdálená neodnesou.
Čas už tě vzdálil bláznivým dětským hrám
a všude jinde jednou zůstaneš sám.

Já znám kraj, kde růže má své právo růst.
Lásko má, růže, ta dýchá blízko tvých úst.
Jen, lásko, pojď blíž, pojď blíž, ještě blíž,
proč ji máš chránit, teď už znáš a víš.

Jen, lásko, pojď blíž, pojď blíž, ještě blíž,
proč ji máš chránit, teď už znáš a víš.